

ת"פ 27807/12/13 - מדינת ישראל נגד ט ד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27807-12-13 מדינת ישראל נ' ד

בפני כב' השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל:

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד נאוה זרנגר

נגד

ט ד

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אדוה ויצמן

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון דיוני, ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע ביום 9.4.14 בכתב אישום מתוקן, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ובעבירה של תקיפה חובלנית של בת-זוג, לפי סעיף 382 (ג) לחוק הנ"ל.

בהתאם למוסכם, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן.

רקע ומעשי הנאשם:

1. הנאשם ורעייתו המתלוננת הם נתינים אריתראים השוהים בישראל, ולהם ילד משותף.
2. במועד לא ידוע בחודש ספטמבר 2012, כשהמתלוננת עוד היתה במהלך ההיריון, סטר הנאשם למתלוננת בפניה וגרם לה כך לנפוחות שהצריכה טיפול רפואי (אישום שני). בעקבות מקרה זה נפקדו הנאשם והמתלוננת, והנאשם עזב את הדירה בה התגוררו מאז המתלוננת והילד.
3. ביום 6.12.13 הגיע הנאשם לדירת המתלוננת ופרץ ביניהם ויכוח בעניין תמיכתו הכספית של הנאשם בבנם. המתלוננת ביקשה מהנאשם לעזוב את הדירה והוא איים עליה באמרו "אל תדברי איתי בכלל על כסף לילדים. אם תדברי איתי על כסף לילדים, אני אהרוג אותך ואשלח אותך בחזרה לאריתריאה" (אישום ראשון).

מתחמי העונש ההולמים:

1. תקיפה חובלנית של בת-זוג:

א. הנאשם פגע בערכים המוגנים של שלמות הגוף והבריאות, אוטונומיית המתלוננת על גופה וכבודה כאדם-אישה. הפסיקה, ובראשה הלכות שיצאו מבית המשפט העליון, חזרה וקבעה

כי במעשים הנעשים נגד אישה על-ידי בן-זוגה, הפגיעה קשה במיוחד;

ב. הנזק שנגרם לגוף הינו פעוט יחסית, אך הנזק לנפש והנזק הפוטנציאלי גם לגוף ממשיים הם ביותר;

ג. כשמדובר בסטירה יחידה, שלא על-רקע אלימות חוזרת או אווירת איומים, ובנזק פעוט לגוף, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מצויה בשלב גבוה במדרג החומרה;

ד. עיון בפסיקה מעלה כי מתחמי הענישה שנקבעו במקרים דומים לעניינו נעים בין מאסר מותנה ואף צו של"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל, שנה לכל היותר. אפנה במיוחד לת"פ 10999-04-12 מ.י. נ' פלוני (2014) מפי הנשיאה דותן, שנסיבות העבירה בו דומות מאוד לעניינו וחמורות במעט, וכן לת"פ 32056-01-14 מ.י. נ' פלוני (2014) מפי הש' ד"ר קובו, שנסיבות העבירה בו חמורות יותר. בשני גזרי הדין סקירות פסיקה מקיפות, המבססות היטב את הקביעות בדבר מדיניות הענישה הנוהגת ובדבר מתחם העונש הראוי;

ה. לנוכח האמור, אאמץ אף אני את המתחם הנוהג, שייקבע במקרה דנן בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי;

2. איומים:

א. עבירת האיומים הקבועה בסעיף 192 לחוק באה להגן על שלוות הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. במקרה דנן מדובר על איום יחיד, שלא על-רקע מסכת איומים ואלימות פיזית או מילולית. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית, ויש לדבוק במתחם הנוהג בפסיקה;

ב. המתחם שייקבע בגין מעשה זה נע בין מאסר מותנה לבין שלושה חודשי מאסר, שיכול וירוצו גם בעבודות שירות;

קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשם יליד 1979, יליד אריתריאה השוהה בישראל משנת 2006 ובעל רישיון עבודה. הנאשם עובד מאז הגיעו לישראל ועד היום. המתלוננת הגיעה לישראל כדי להינשא לו, אך לאחר חודשיים נפרדו על-רקע הקשיים ביחסים ביניהם.

2. המתלוננת והנאשם מתארים מערכת יחסים מורכבת ורבת קונפליקטים. לאחר פרידתם הראשונה שבו לחיות יחד, אך שוב נפרדו. בסיוע גורמים בקהילתם הגיעו להסדר, המתקיים גם כיום, לפיו הוסדרו עצם הפרידה ותשלומים שהנאשם מעביר למתלוננת מדי חודש. שירות המבחן התרשם כי לשני בני הזוג נטיות אימפולסיביות ותוקפניות, שיחד עם חוסר בשלות ותקשורת לקויה הובילו לקשיים בקשר.

3. לעניין עבירת התקיפה, מביע הנאשם צער וחרטה, ומיד לאחר מעשה התנצל בפני המתלוננת. על האיומים לא לקח הנאשם אחריות.
4. המתלוננת עצמה תיארה את מקרה התקיפה כמקרה יחיד, ואישרה שהנאשם עומד בהסדר התשלומים ופרט לכך נמנע מקשר אתה.
5. שירות המבחן לא התעלם מנטיית הנאשם להתנהגות אימפולסיבית ומהאחריות החלקית שנטל על עבירת האיומים, אך הדגיש את תפקודו התקין לאורך השנים, אחריותו למשפחתו לרבות המורחבת, עמידתו בהסדר התשלומים לצד הימנעות מקשר עם המתלוננת, ואת האפקט המשמעותי שהיו להליך המשפטי ולמעצר. השירות המליץ אפוא על ענישה מרתיעה של מאסר מותנה.
6. שליחתו של הנאשם למאסר, ולו על-דרך עבודות שירות, תפגע קשות בנאשם, במתלוננת ובילדם, בהיות הכנסתו של הנאשם עיקר משענתם הכלכלית. מאסר יפגע בנאשם באופן מיוחד, כשמדובר על אדם ללא עבר פלילי, בארץ זרה שבשפתה ובמנהגיה אינו שולט.
7. נראה, כי המלצתו של שירות המבחן מבוססת היטב. בהתחשב בהודיית הנאשם, בלקיחת האחריות המלאה על העבירה העיקרית, בהיעדרו של עבר פלילי, בהתנהלותו התקינה ככלל, ובנתונים שהובאו לעיל - יש לגזור את העונש בחלקם התחתון של המתחמים.
8. קונקרטיות הענישה תבוא לידי ביטוי בעיצומים כספיים, קנס (סמלי, בשל מצבו הכלכלי הרעוע של הנאשם) ופיצוי.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על-תנאי בן שישה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף כלפי בת-זוג או בן משפחה, למעט איומים;
- ב. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות אחרת, לרבות עבירת איומים;
- ג. קנס בסך 200 ₪, או שלושה ימי מאסר תמורתו;
- ד. התחייבות בסך 1,000 ₪, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג לרבות איומים, למשך שנתיים מהיום. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך שבוע ימים;
- ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת, שפרטיה יועברו למזכירות על ידי התביעה;

עותק יועבר לידיעת שירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' בטבת תשע"ה, 11 ינואר 2015, במעמד הצדדים.